

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1er. NÚM. 31

BARCELONA: DIMARS 31 DE JANER DE 1899

EDICIÓ DEL VESPRE

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS

Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

PARCELONA (Edició del vespre): 1 pta. al mes | ESPANYA: 4 ptes. trimestre
Edició del matí: 1 pta. al mes | Fora d'ESpanya: 9 ptes. trimestre

Paquet de VINTIQUINCH NÚMEROS.

Anuncis, esquelas, remitits y reclams, a preus convencionals. Per l'edició del vespre s'admeten esquelas mortuòries fins a las sis de la tarde. Per l'edició del matí, fins a las duas de la matinata.

Anuncis del dia

Sant Pere Nolasc, confessor y fundador, fill del Llangost, lo Boat Bernat de Travessera,

Sant de demà: Sant Ignasi, bisbe y martir, y Santa Brígida, d'Escocia, monja.

Quaranta horas: Continúan en la parroquia de Sant Agustí. —S'expone a dos quartes de vuyt del matí y se reserva a dos quartes de sis de la tarde. —Demà acabaràn en la mateixa iglesia.

Cort de Maria: Fa la visita Ala Mare de Den de Tote los Santos y del Amor Hermós, a Santa Maria del Mar, privilegiada. —Demà a la Mare de Den de la Mercé, en sa iglesia privilegiada, ó he en la del Pi.

La Missa d'avuy: Es de Sant Pere Nolasc, confessor y fundador. —Lo de demà es de Sant Ignasi, bisbe y martir.

Observatori meteorològic de la Universitat. —D.^{re} E. Lozano. —31 janer.

Horas d'observació: 9 matí; 3 de la tarde. —Barómetro a 0 y al nivel del mar: 760.77; 749.05. —Temperaturas: Máxima: 24.1 sol; 19.8 ombra. Mínima: 9.0 ref.; 9.0 ombra. —Termómetro tipo: 94; 132. —Pluía en 24 horas: Pluviosig. —Aguja evaporadora en 24 horas: 17.0. —Gras d'humiditat: 70.4; 70.6. —Vents: Dirección: ESE. Velocitat per 1^a: 1.5; 2.3. —Estat del cel: Cubert; Nubulos: Clases: Cumulus Nimbus. Cantidad: 10; 0.6.

Sortida del Sol, 7 h. 15 m. —Posta, 5 h. 13 m. —Sortida de Lluna, 10 h. 11 m. —Posta, 9 h. 20 m.

LO SENYOR

Don Pere Estela y Tolsanas

Successor de la extinguida rahó social Estela y Bernafeggi

ha entregat sa ánima á Deu, avuy, á las sis del matí

(O. D. E. P.)

Sa desconsolada vinda, mare, germans, germans polítics, oncles, tías, nevots, cosins y demés parents, al fer saver á sos amichs y coneguts tan inesperada com dolorosa perdua, los hi pregan encomanin á Deu l'ánima del difunt y's serveixin assistir demà, dimecres, dia 1 de Febrer, á la casa mortuoria, Rambla de Catalunya, número 55, 3.er, pera acompanyar lo cadavre á l'iglesia parroquial de Santa Agna y desde allí al Cementiri.

No s'invita particularment.

MARSANS ROF.-Valors y cupóns

Rambla de Canaletas, 2

Queda oberta la negociació de tots los cupóns venuts y obligacions amortizadas dels ferrocarrils de Tarragona á Barcelona y Fransa.

MOTORS DE GAS

bons, baratos, se'n venen desde mitj cavall de força, fins á 15 cavalls. La persona que'n necessita algun pot dirigir-se á E. P. —CARRER DIPUTACIÓ, 218, 1.er

Situació actual de Puerto Rico

Una columna del diari va necessitar lo *Noticiero* pera posar á la vista dels seus llegidors, una colla d'abusos de que, segons *La Correspondencia de Puerto Rico*, y *El Cañón de Ponce*, son victimas los pacíficos habitantes d'aquella hermosa isla, desde que deixant de ésser dominada per l'Estat espanyol, ha estat á ser regida pelo govern dels Estats Units. Pintant la situació actual de dit país, ab aquells titols llamatis de costum posats ab lletra grossa, que sembla que'l món s'enfonzi, parla, copiantlo dels esmentats diaris, de la indignació dels joves aristócrates envers lo general Henry, per las dificultats que's presenten per la obtenció de càrrecs públics; fa esment de l'entrada dels soldats yanquis, embutrits per la corrupció, en la redacció d'un aquells periódichs y en los dipòsits de queviures de la «Crua Roja»; diu que allí hi ha robos, s'arresta y's donan bofetadas y pallassos als insulars, ab l'afegiment de patons á senyoretas y de fugida d'algunes d'ellas als tenorios dominadors, y acaba dihent, copiantlo de *El Cañón*: «Ha llegado á nuestros oídos, por conducto fidedigno, que tanto los españoles como los españoles se complacen en sembrar la división entre el pueblo puertorriqueño y los americanos, valiéndose para ello de todos los medios de que dispone esa raza maldita é hipócrita que quiere seguir imperando aún en medio de la libertad.»

Com que ab tals noticies se fomenta lo convenciment equivocat de que's puertorriqueños han de purgar purgament lo crim de no deixarse matar y arrasar l'isla, avans que deixen ésser espanyols, malgrat l'abandonament de se'ls tenia, y que forosament enen d'anyorar la paternal administració espanyola, tradim alguns trossos d'una carta remesa á un amic nostre per una persona imparcial, nascuda, lo mateix que'l seus antepassats, en aquella isla, que posan de relleu la veritable situació actual del país, y l'esperit dels seus habitants, fent de passada algunes consideracions, que tant de bo servissin pera fer obrir los ulls d'aquells que creventes nascuts per mar com á descendents d'una rassa superior, transi-

geixen ab tota mena de reformas per radicals y funestas que siguin, ab tal de que may se parli ni menos se pugni assolir la reducció de l'hipoteca, que per un absurd contrasentit tenen sobre d'Espanya 'ls polítics d'ofici y 'ls empleats de tota mena que á la sombra d'ells se crian, no deixen y desenrollan.

«Aquí (canta la carta susdita), malgrat los escarafalls que's feyan al arribar los americanos, perquè's començava ab ells se guanyava económicament un mil per cent, quan ha gué acabat la dominació espanyola y vejem que s'entrava de ple en l'altra. «se conceixe en tots los semblants un fondo de tristesa... No's cambia, sense sentiment, d'Estat, y'l creure que aquí no'n tinguerem pena, es un error. «Aquells que com nosaltres presenciaren la entrega de l'isla en la capital; aquell acte imponent en que's feya lo cambi de banderes entre'l terratrònel de las salvas de tots los forts y dels barcos que hi havia en lo port, al mateix temps en que s'embarcaven las últimas tropas, aixequos poden sapiguer quina emoció se sentia en aquell moment... Si nosaltres, que no perdiam nostre *Puerto Rico*, lo sentiam gué havia de succehir als fills d'Espanya? «Y al pensar que SI A TEMPS s'hagués donat lo que demanaven per dret aqueixas abandonadas islas, sempre las hauriam pogut conservar, s'agombolavan á mon cervell una serie de reflexions á qual més tristes.

«Per aquí, (continúa), tot marxa bastant bé. «Ab tot y estar sota la dominació militar s'han comensat á introduir grans milloras; nos han suprimit la Diputació provincial ab la cúa de gastos que portava y que de res servian; han abolit los drets reals, lo paper sellat, la contribució territorial y las cédules personals, fentse á demés justícia per igual, sense distinció, entre americanes y puertorriqueños, y'l qui falta s'castiga sense mirar sa procedencia. Pels empleos públics, son preferits los fills del país, y'l general Henry ha dit en lo seu últim document oficial: «Aquesta es una isla dels puertorriqueños y com á tal será considerada; y afegeix que los americanos están siempre en segon terme pera la obtenció d'empleos.

«Jo crech que cada dia estarem millor, por más que les costará un poco de trabajo encarrilarnos, porquetenemos muchos resabios españoles y porque españoles somos á pesar de todo. «Quant nos complauria poder veure á Catalunya autónoma ó ab un govern per l'istil del que tenim aquí!»

Res més que fassi pel cas trobarmenla carta; però diu lo bastant á nostre entendre pera que'ls enemics de las reivindicacions de las nacionalitats se fixen en las afirmacions agra-dolosas que conté, y en la absoluta necessitat de atendre á temps lo que Catalunya té dret á exigir, lo que volém nosaltres encare que alguns ensopeits nos caliquin d'exagerats.

Aquestos ja cambiarán, ajudant Deu, son equivocot concepte; ja'ls caurá la vena dels ulls, y s'avergonyiran dels motllos barruers que ara gastan, nascuts d'un convencionalisme passat de moda y sostinguts per egoismes y orgullus consemblants als del lleó de la faulta.

S. MUSTANÉ

Teatre íntim

«Interior». — «Blancafor»

Conto y copio.

Era ahir nit de Liceu, y feya un oratge que no convidava gayre á anar á un teatre d'istín com es lo Lirich. Mes ab tot, la gent se deixá «La Walkyria» y no li feu por lo fret pera assistir á l'última sessió del teatre íntim. Molt concurrencia y molt distingida; frachs á doyo y senyoras de gran gala.

Eran prop de dos quartes d'onze, quan s'aixecá'l teló pera representarse «Interior», de Maeterlinck. La escena disposada artísticament y tal com mana l'autor. A un costat la casa ab tres finestras donant al jardí y de cara l'espectador. Dins un quadret de familia de molta realitat: lo pare, llegint lo diari; la mare, aprop de la taula, ab un nen adormit á sos brassos; dugus noyas brodant; il·luminats tots per un quinqué de petroli. Al bell mitj de las taulas, un sortidor al natural, ab son soroll d'aygua ploriosa y suau. Al fons, la porta de ferro que dona entrada al jardí; y arreu arbres y fullas feblement esmaltadas per la claror de la lluna.

Entran lo vell y'l foraster y comensa lo diálech quees tota l'obra. Lo vell, que té prop de vuytanta anys, parla depressa, molt depressa... y baix, molt baix...

Lo foraster, ja parla més alt y més clar, empró lo que diu es lo menos interessant: lo que fa la familia, lo que tothom ven. L'apuntador se sent continuament y entre ell y lo murmur del sortidor, ofegan lo diálech. Lo públich pert l'esma y l'interés. Entran la Marta y la Maria, eridant; sembla que vulguin despertar á n'algu. Lo públich s'impacienta... l'emoció está lluny, allà, á prop de aquella lluna que no's veu. La fredor es general. Baixa lo teló y á la sala hi giassa.

Y donechs aquell sentiment fondo y aclaparador que produheixen los dramas d'en Maeterlinck?

Parla l'ixart:

«Y'm pregunto ara: tal com es l'obra de'n Maeterlinck, resulta realment es-

cénica? A mi'm sembla que no. Ningú nega á Maeterlinck las facultats d'un gran poeta. Posseix, com molt pocs, lo que s'anomena sentit del misteri; té'l dó de produir, ab medis que semblen fàcils y molt infantívols aquell malestar fondo y vago que sembla ser lo seu únic propòsit; ho consegueix fins al punt que la paraula esgarriansa acudeix una y mil vegadas á la ploma quan se tracta de las sevas obras... Però, per mi, tots aquets efectes son únicament poderosos y grans en la lectura; han de minvar per forsa en la representació... «Y no's vulgui donar pels que no estiguin conformes ab aquest parer, culpa als actors, de que «Interior» no produís gens ni mica d'efecte. No sens digni que ab actors millors l'obra s'hauria salvat.

En Jaume Brossa, escrivia en la revista *Catalonia*, á propòsit d'una representació donada á Londres de «Pel·leas y Melisanda», del mateix autor: «L'interpretació fou... impecable. En la indumentaria s'hi veyá l'influencia del art de'n Burne-Jones, lo circumambient del drama era tal com en Maeterlinck devia sonniarlo; per l'expressió de llur cara y'l cayent de llur figura, semblava talment que 'ls personatges haguessin devallat d'un retacle; llur llenguatge feya l'efecte d'una queixa, involuntaria, manifestació vivent de lo que l'autor califica de «lacrimes rerum». Al eixir del teatre jo'm preguntava'l per què de l'ausència d'emoció y, per tant, la desil·lusió experimentada.»

No s'inculpi tampoch al públich de que «Interior» no entrés. Es molt còmodo carregar lo mort (passi lo que passi) á l'atac. No'l volém tampoch defensar, molt menos tractantse d'un públich que com lo que hi havia al Lirich ahir, acabá á última hora per estar agressiu. Mes, consti que demostrá durant la representació de «Interior», grans desitjos d'impressionarse ab las bellesas del cuadro dramàtic de'n Maeterlinck.

Y vingué després un entreacte llarch, inconmensurable, y després la lectura de un prólech á «Blancafor» sentit y bonich, com la cansó popular que dona'l títol á l'obra de'n Gual. Y després de acabada la lectura, un entre-prólech y acte també molt llarch, ab l'agravament de lo movente ningú del seu lloch, los senyors no podian fumar y las senyoras fer tertulia, y la fredor que hi havia al acabar «Interior» se convertí... en brometa, Imaginat, lector, quin estat de esperit, pera judicar una obra!

Al aixecarse'l teló, atravessa la escena una quantas paguesos de nostra terra que van á treballar, tot cantant «Blancafor»:

Alsa'ls ulls y ven la mar, ven venir la mar brugenta, ven venir fustas y naus y galeras més de trenta, y quan la veu del pagés qu'entona aquesta hermosa cansó's pert... entre bastidors, després d'aquesta escena arrancada del poble mateix y portada á las taulas fins ab crucesas de la mateixa realitat, baixa de las bambolinas un teló retallat, d'aquella que serveixen per una apoteosis en un ball d'espectacle, y surten «Blancafor», acompanyada de dugus cançons més, y's posa á brodar, «lo camión per la filla de la reyna». Lo tránstic de la realitat al somni es rapidíssim.

Blancafor explica las sevas penas: fa set anys que espera al «mariner, bon mariner», que ab ella's desposá y aquest no arriba. A la fi, y després d'una invocació á la marinada, (que la senyoreta Domus fa de cara als espectadors, éssent aixís que'l teló de fondo representa'l mar), arriba'l mariner, desenrollantse l'acció, que es la mateixa lletra de la cansó popular, bon xich amplificada. Al acabar, y com á ritornello, passen altra vegada per las taulas los paguesos, cantant com avans, la verdadera cansó popular.

Lo públich... aquí si que'l públich estigué indixeret. En Gual s'equivocá, si's vol, al desenrollar lo que no admet desenrollar; al fer parlar als personatges ab la mateixa forma de romans de la poesia popular, sense conservar la flayre d'aquesta; en oblidar que'ls espectadors si senten quan canta'l poble, pensen quan son al teatre: en... lo que's vulgui... mes lo públich havia d'apreciar lo que se mereix la proca de'n Gual, l'originalitat de la seva concepció, y'l treball literari molt remarcable que representa.

F. RIPOLL

La música de «Blancafor»

La música que'l mestre Granados ha escrit pera armonisar la vella cansó popular estrenada ahir no es de importancia molt considerable ni es de pensar que son autor hagi fundat en ella grans esperansas; sembla feta mes aviat en cumpliment d'un encàrrech de bona amistat cumplert ab gust, que no pas filla d'un sentiment espontani y d'aquell afany irresistible de crear que té l'artista quan sent fondament lo que fa. Tota plegada queda reduida á una glosa orquestal de la cansó de «Blancafor» ab la qual se preludia y s'acaba la obra literaria de'n Gual, y á un altre tres instrumental molt piano ab lo que's preludia y s'acaba també la escena ideal de la «Blancafor» y sas companyas, las altras dos cansóns.

La cansó popular, sense aditaments ni farvalons de cap mena, es cantada al comensar y á la fi, desde dins de la escena per una que hauria de ser segurament la ingenua, pagueseta, y, tot seguit per lo home farreny, pel pagés, que passa fent via cap á la treballada, y aquí es potser abont se troba lo punt d'emoció artística culminant de la música de la cansó popular armonizada pera la escena que han fet en Gual y en Granados.

Es una cosa que he notat sempre. Per be que estiga tota la música ab que s'apanyi la vella y senzilla cansó popular, sempre, quan s'ofereix aquesta al públich sola y pura, ingenuament cantada, sempre es quan produex mes gran efecte, per fondo que gual y exquisit lo sentiment del artista y gran son talent de músich, tant si's diu aquest Alió, com Millet, Morera, com Granados.

E. SUNYOL

Notas políticas

A casa del difunt

Lo dissapte hi hagué una escena enterradora en lo Círcol Conservador de la Rambla de Santa Mónica.

Lo senyor Planas se dolgué amargament dels que voldrian governar prescindint de las agrupacions polítiques existents; y de que algunas individualidades salidas de la masa neutra, en combinació con otros elementos, de una manera poco velada (que no sabém per què s'havia d'animar), que se traspasasen en varios de sus actos y manifestaciones, se revelasen contra nuestra Asociación y personalidades en ella salientes; se queixá de no haver sigut invitats per la unió dels elements silvestres y polviejistas d'aquesta ciutat; y demostrá, aixís en la Memoria que's llegí com en son discurs l'amargor y'l despit del home, que veu que se li va desfent la obra de molts anys, y se li escorre'l poder de las mans.

Afortunadament, pera que *La Dinastia* pogués parlar del entusiasme regnant, alguns conspicuos s'aixecaren pera repetir al ilustre jefe lo testimoni de sa adhesió incondicional. Lo senyor Sard, que en la mateixa *Dinastia* hi havia publicat un article (que aquell diari hi afegí una nota, pera no comprometre) en que atacava'l caciquisme; lo senyor Espinós, que feu professió de fe antic-caciquista en la Assemblée de Saragossa, feren grans protestas d'adhesió, de confiança, de tot lo que's vulgui...

Bueno, bueno, bueno. Tot aixó está molt bé. Pero mentres los conspicuos en alta veu deyan frases grossas d'entusiasme y adhesió, los demés parlavan á cau d'orella d'aquella pudor de mort, notada ja en un dinar de prohoms conservadors d'algun temps endarrera, accentuada fins á tapar los sentits després de las derrotas descomunals de la Económica...

Y en quant al públich, quan s'ha enterat de totas aquellas incondicionals frases y quefaturas indiscutibles, s'ha recordat de que aquestas declaracions no faltan en moments de crisis; dos dias avans de la caygada de tot régimen, no hi han faltat may.

Las autoritats isabelinas no reberen moltes de protestas, l'any 1868, quan encara no se sabia com anava á acabar alló de Cádiz; l'any 1874, quan en Martínez Campos doná lo crit que havia de portar al rey Alfons, i's en feren moltes de protestas á favor de la legalitat constituída!

Mes totas ellas no foren més que paraulas y paraulas y paraulas, que no aguantaren res de lo que s'ensorrava, com no aguantarán res del régimen Pla-

nas, las protestas dels conspicuos, ni las aclamacions y aplaudiments del peixí minúti que omplian el amplio local del Círculo...

Don Manel Planas y Casals acabá'l discurs fentho constar ben clar qui es que governa y ha governat en la Diputació, qui es que administra y ha administrat en l'Ajuntament.

«Què se nos puede reprochar?—diu l'honorable senyor.—No se han inspirado los amigos que hemos llevado al Municipio, á la Diputación Provincial y á los Cuerpos Colegiados en la noble y eficaz defensa de los respetables intereses que les estaban y aun en buena parte les están confiados?»

«No hemos estado todos en la brecha mientras otros dormían? No por inmodestia, sino para legítima vindicación, lo de recordar—según dihent lo senyor Planas—que durante los años que he estado al frente de la Diputación Provincial me he encontrado siempre con mis amigos de este Círculo en las varias campañas sostenidas en defensa del trabajo nacional (Aplausos).»

Verdaderament los socis del Círcol conservador se's ha trobat per tot: en l'Ajuntament, en la Diputació, en todas las canongias, en todas las prebendas... siempre, siempre en la brecha mientras otros dormían.

Lo que es de esperar es que s'acabi aixó aviat, ben aviat.

Política extranjera

Lo Reichtag alemany y'ls jesuítas

Lo Centre Catòlic d'Alemanya acaba d'obtenir una nova victoria.

Lo Reichtag ha aprovat per gran majoria en primera y segona lectura una proposició encaminada á obrir als jesuítas las portas del imperi germánich.

Una votació igualment favorable obtingué la mateixa proposició en Abril de 1897, més, lo Consell federal, que devia acceptarla pera que arribés á ser llei, va donar llargus al assumpto. Aquesta vegada pot assegurar-se que la cosa irá per diferents indrets, puig lo govern alemany no pot enemistarse ab lo Centre Catòlic, l'organisme polítich més solit y de més empena, sense quin concurs es impossible que cap govern pugui reunir una majoria en lo Parlament.

Inmediatament que Bismark dictá en 1871 las famosas lleys de Mars, ab las que volia ofegar per sempre l'espirit catòlic á Alemany, pera que la unitat religiosa solidés la unitat política de la Germania, va comensar la lluyta que avuy arriba á son terme ab la total desaparició del famós Kulturkampf, l'obra mestra del despotisme polítich, la reproducció en plé siglo XIX de las persecuciones de Roma.

Per arribar á aquest resultat, pera aniquilar totalment l'obra empresa ab més empenyo per aquell forajol d'imperis que després de dictar las lleys de excepció assegura que no iria á Canosa, los catòlics alemanys han tingut que lluytar molt y han tingut que lluytar be.

En los primers moments formularen un programa complet, reclamant la abolició de totas, absolutament de totas las disposicions que integravan lo Kulturkampf. A la intransigencia de criteri d'en Bismark contestaren los catòlics á la idéntica intransigencia de criteri. Mes, no s'amaga als capdells d'aquest moviment que la feyna era grossa y que no la obtindrian de cop una ratificació completa. Comprangueren que no era ab revolucions, ni ab un acte de desespero que ensorrarian al qui trepitjava las sevas conviccions més intimas, y ab una constancia pasmosa, ab una fermeza irresistible, emperengueren la via de sas reivindicacions.

Units y compactes emperengueren lo assalt del Parlament.

Al principi foren pocs los diputats que al Reichtag enviaren los catòlics, mes son número aná creixent cada dia. Al principi, no era més que un grup insignificant, terch en son criteri, despreciat per l'omnipotent Canciller; després, ja foren una torsa respectable ab la que's tingui que capitalitar en moments de perill.

Més tard, han sigut los qui han aguantat y ensorrat los ministeris. Y aprofitant, y fentse pagar á bon preu lo seu apoyo, han anat arrancat dels governs d'Alemanya, desde'l príncipe de Bismark fins á Hohenlohe, d'aquellas

Mercats regionals

SEU D'URGELL.—Blat a 19 pessetas
quarteta.
Segon a 15 idem idem.
Patates, a 10 idem idem.
Monjats, a 16 idem idem.
Pordius, a 7 y 8 rals una.
Llebrats, a 18 y 20 rals una.
Conills, a 4 y 5 rals un.
REUS.—Vins negres: Los de Tarragona y Valls, de 16 a 17 pessetas la carga, segons classe; del terme, de 19 a 20 pessetas; pen de montanya, de 20 a 22; conca de Barberá, de 16 a 17 pessetas.
Vins blancs, verges de Valls y Tarragona, de 20 a 21 pessetas la carga.
Esperits de vi, a 79 duros los 68 cortés y 33 graus sense casco; refinats, de 24 1/2 graus, a 12 duros carga; celeste, de 39 1/2 a 97 duros los 500 litres.
Esperits de brisa a 69 duros los 68 cortés y 35 graus.
Mistelas.—Las negras del camp, de 55 a 57 1/2 pessetas la carga; Priorat de 60 a 70; blancas, de 60 a 55.
Avellana, de 42 a 43 pessetas sac de 58-400 kilos; cribada a 46; negreta escolli-da a 45; en gra 1.ª a 72/50; 2.ª a 65/50 pessetas quintal catalá.
Admetlla mollá de 60 a 61 ptas. sac de 50-400 kilos. Esperansa en gra a 115 quintal; llargueta a 110; corrent a 105.
PALMA DE MALLORCA.—Oli d'oliva

superior, de 50 a 60 ptas.; corrent de 50 a 59; comú de 45 a 50; l'adre sense consums.
Esperits: rectificat de 108 a 110 pessetas; corrent de 106 a 107; de brisa a 100 los 100 litres.
Garrofas.—De 4'50 a 5 ptas. lo quintal.
Safra.—De 3 a 4 pessetas l'onsa de 33 grams.

VARIETATS

Servey de policia pels automòbils
La gran duquesa Wladimir de Rusia es una entusiasta decidida dels automòbils; no faltant cap dia a passejar ab l'esmentat vehicul pel bosch de Boulogne.
S'assegura que la emperatriz de Rusia ha encarregat també a Paris un d'aquests cotxes automòbils.
Es tan crescut lo trànsit d'aquests vehi-culs a Paris, que un redactor del Vélo fa constar que en una hora va veure passar per la avenue des Champs Elisees 29 automòbils y 43 motocycles.
Lo ràpit increment que ha pres aquesta afició fa que la policia de Paris se trobi sovint molt apurada, donant lloch a que lo prefecte de policia resolgués crear un cos exprés de vigilancia pera fer lo servey en automòbils, ab quin motiu ha publicat una crida de candidats aptes pera cumplir aquest servey que no deixa de tenir los seus perills.

ENDEVINALLAS

¿Quin es aquella planta que's cegos coneixen?

**

¿Quin es l'instrument de corda més fàcil de apendrer de sonar?

**

Per mes lluny que's fassi anar sem-pre's té sobre.

Las solucions dema

CONVERSA

—¿Aquest any anirém a Sant Celoni?
—Mestrel, ¿que ho dius serio, o per-qué ho dius?
—Donchs ahont, gal estranger?
—Vaya.
—¿Y a quina ciutat?
—Pero si ja ho havém dit los dos!

RAMONET.

La solució dema

XARADA

Nota musical ma prima
y fins paraula també,
que n'alegra a la persona
a la qual se dirigeix.
Ma segona també's nota
y l'total nom de dona es.

RAMONET.

La solució dema

Solució a las endevinallas d'avans ahir

LA SERP.
LA ESCOPETA.
LA CAMISA.

Al geroglífic comprimit

MESTRES.

A la conversa

ROMA.

Al geroglífic

CASTELLA.

Solucions a las endevinallas d'ahir

LO BARRUT DE COPA.
LO CANARI.

A la conversa

SIS.

A la acróstich

EAFELA
SABINA
RAMONA
NOMICA
MARTIRA
ELVIRA

A la targeta

«LA VEU DE CATALUNYA»

Espectacles

Gran Teatre del Liceu. Avuy dimars, no hi ha funció.

Teatre lirich. Societat Musical de Barce-lona. Mre. Jüttner. Di-mars 31, a las 9 de la nit. Primer concert d'abo-nam. Programa: Leonora-Beethoven, Sinfonia ducló-Lohengrin, Ustava-Smetana, Overture Faust, Idem Mastrs Chantors. Entrées del Diex au Walhalla.-R. Wagner.
Falcos Ptas. 30.-Butaca, ab entrada, 5.-Asien-tos de galeria, 3.-Entrada, 1 pesseta.
Despaig: En los magatzems de música dels senyors Pujol (Porta del Angel), Ayud (Pernado VII) y en lo Lirich.

Teatre Catalá. Roma. Avuy dimars, La Farsa (estreno) y De los al son.

Teatre de Novetats. Cruz del Tinel y El Filósofo de Quenca.

Eldorado. Teatre de Catalunya. Avuy di-mars, Dia de Moda.-La Chava.-El portafeto de Eldorado.-El asistente del Coronel (estreno).-La festa de San Antonio.-Pruis de costum.-A dos quarts de non.

Granvia. Avuy dimars: El brazo derecho.

Quatre Gats. Putzelin-ils tots los dilluns, dimecres y divendres nit. De jous y diumenges tarde.

Imprempta «LA VEU DE CATALUNYA» Santa Mónica, 2.

Remey's purs. • Preus baratos. • Bon servey

Joseph María Vallés. • 3, Carders, 3. • FARMACIA MODELO

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLÁNTICA DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació a ports americans del Atlántich y N. y S. del Pacífich

Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz, vapors para Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Progreso y Veracruz y además ab trasbord para la línia de Puerto-Rico, Cuba y Estats-Units. La carga s'admet fins a dos dias aPans de la sortida.

Línea de Filipinas.—Cada mes surten de Barcelona vapores para Port-Haid, Adén, Colombo, Singapur y Manila.—La carga s'admet fins a la vigilia de la sortida.

Línea de Fernando Poo.—Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz vapors para Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golf de Guinea.

Servey de Tànger.—Lo vapor «Joaquín del Pílagos» surt de Cádiz los dilluns, dimecres y divendres, para Tànger, Algeciras y Gibraltar, retornant a Cádiz los di-mars, dijous y dissabtes.

Pera més informes en Barcelona, Ripoll y Comp., Pla de Palaciu, cantó al carrer de la Marquesa.

VAPORS TRASATLANTICHS de Pinillos, Izquierdo y C.

Sortidas fixas para las Antillas, Mejich y Estats-Units

Pera Puerto-Rico, Habana, Cienfuegos y Veracruz

Sortirà lo 4 de Febrer lo vapor:

PIO IX

Admet carga y passatgers pels ports citats y Canaries y ab trasbord a Ver-acruz, donantse coneixement directe, para Turpas, Frontera, Campeche, Progre-so y Coatzacoahuas.

La carga se reb en lo tinglado de la Companyia (moll nou).

Consiguatari: Rómulo Bosch y Alsina. Plassa d'Antoni Lopez, 15, principal.

¡FORA PEL MOIXI!

Los POLVOS COSMETICHES DE FRANCH trohen en pocs minuts lo pel de qualsevol part del cos, mata sas arrels y no torna a sortir. No irrita l'edat. Aquesta depilatori es utilissim a las senyores que tingan pel moixi (velló) a la cara y brasa-s, perquè ab ell poden destruirlo.

Un pot: 2'50 pessetas. S'envia certificat per correu, si per endavant se rebon 3'50 pessetas en llibrança de Giro mútuo ó en sellos de correu.

FARMACIA BORRELL

Comte del Assalt (carrer Nou), núm. 52, BARCELONA

Teoría y práctica dels adobs

per en JOAQUIM AGUILERA

LIBRE INTERESSANT Y NECESSARI PER TOTS LOS AGRICULTORS

Se ven a 3 pessetas

en todas las librerías y en la Administración d'aquest diari.

RAMBLA DE LAS FLORS, NUMERO 25, BARCELONA

PIANOS. Corre pressa lo comprame 40 de totas las marcas. Rahó: Escudillers, 33, entressol.

S'envia vinda desitja tenir dos senyors a disposició, o logoripochi cambra. Rahó: Car-me, número 15, estanch.

En lo carrer de Mendizábal admeten dispesas

A preus reduhitis. Rahó: Mendizábal, 6, pe-rruqueria.

Una noya de 30 anys serviria a un senyor vell

encara que tingues fills. Rahó: Ample, nú-mero 33, escrivent.

Venda de dugas cases al 6 per 100, de 18 a

20,000 duros y un altre de 84,000. Mendizá-bal, 10, 3.ª, de 12 a 1 y de 6 a 8.

PIANO de cordas crehudas. Se ven.

Ronda Sant Antoni, 49, 2.ª, 2.ª

TORRE ab gran hort, pera llogar, a Sant An-toni, drea Palomar. R. Consulat, 15, 2.ª

Casa particular. Se desitjan dos senyors de

carácter, a tot estar. Governador, 3, 2.ª

LÍSSONS DE FRANCÉS a domicili, per

un profesor parisien. Preus económichs. Donarán rahó: Plassa del Teatre, 6, entressol, de 9 a 11 del matí.

Jove catalá que enrahoni 7 castellá, lleixei,

y escrigui ab regular correcció y que ofe-reixi molt bons informes, se necessita com a

mosso de recados en un magatzem. Se prefe-rirà als soldats catalans repatriats. Escriure

carta a B. A. Centre d'annuclis, Areias, 5, en-tressol.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.

FRANCÉS en 6 meses, profesor de

plerta en 3. GUIA PRÁCTICA, exacta de la

partida doble: 5 rals. Rambla Flors, 18, segon.

Casa particular, bona habitació ab sol y vis-ta al carrer, a persona de carácter. Gover-nador, 3, segon pla.

Mare y filla, llogaran una habitació. Diplo-mació, 33, segon pla, primera porta, prop del carrer d'Aribau.